

Република Србија
Врховни касациони суд
Кзз 887/2015
13.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Е.Д., због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Е.Д., адвоката П.В., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К 225/2015 од 05.06.2015. године и Вишег суда у Ужицу Кж 229/2015 од 28.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 13.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Е.Д., адвоката П.В., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К 225/2015 од 05.06.2015. године и Вишег суда у Ужицу Кж 229/2015 од 28.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу К 225/2015 од 05.06.2015. године, окривљена Е.Д. оглашена је кривом због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ за које јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и уколико у року од пет месеци од дана правноснажности пресуде на име заостале обавезе издржавања малолетних оштећених плати износ од 117.000,00 динара и уколико убудуће буде уредно измиривала своју обавезу издржавања малолетних оштећених. Том пресудом окривљена је обавезана да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 2.000,00 динара, а да законском заступнику малолетних оштећених Ј.П. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 41.450,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж 229/2015 од 28.08.2015. године делимичним усвајањем жалбе окривљене Е.Д. преиначена је пресуда Основног суда у Ужицу К 225/2015 од 05.06.2015. године само у погледу чињеничног описа

радњи извршења кривичног дела и кривичне санкције тако што је окривљена Е.Д. оглашена кривом због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ за које јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и уколико у року од пет месеци од дана правноснажности пресуде на име заостале обавезе издржавања малолетних оштећених плати износ од 108.000,00 динара и уколико убудуће уредно измирије своју обавезу издржавања малолетних оштећених, док је у осталом делу жалба окривљене као неоснована одбијена и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Е.Д., адвокат П.В., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд другостепену пресуду укине и предмет врати том суду на поновно одлучивање, односно да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљену ослободити од оптужбе уз захтев да он и његова браћеница сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП буду обавештени о седници већа.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Е.Д., адвоката П.В. је недозвољен.

Као разлог за подношење захтева за заштиту законитости бранилац окривљене Е.Д., наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП, коју не опредељује навођењем конкретне повреде одредаба ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а из образложења захтева и навода да нема доказа да је окривљена починила кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ за које је оглашена кривом истицањем да иста као страни држављанин није у могућности да оствари право на рад и по основу тога право на зараду, те да следствено томе није у могућности да даје издржавање за лица која је по закону дужна да издржава – малолетну децу, произилази да означене правноснажне пресуде, позивајући се на повреду закона, у суштини оспорава због чињеничног стања утврђеног правноснажном пресудом у погледу учешћа окривљене у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како је чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима које у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног

чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене Е.Д., адвоката П.В. оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа, судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.